

[Poul Schlüter.]

Og endelig siger hr. Niels Helveg Petersen ganske klart (sp. 7080):

„Regeringen må forud for tilslutning til vigtige beslutninger i Ministerrådet søge politisk rygdækning her i tinget.“

Kan det siges tydeligere? Så kan man spørge: ja men det har da vel ministrene så taget afstand fra? Nej, det gjorde de ikke. Jeg har pløjet, og det var et stort arbejde, samtlige statsminister- og udenrigsøkonomiministersvar under de lange debatter igennem. Der er ikke ét eneste sted blot skygge af en antydning af, at regeringen opfattede det anderledes.

Så er der § 6 i selve EF-tiltrædelsesloven; ja men den siger det jo også. Den siger følgende i stk. 2:

„Regeringen underretter et af folketinget nedsat udvalg om forslag til rådsvedtagelser, der bliver umiddelbart anvendelige i Danmark, . . .“.

Er der nogen som helst tvivl? Der står „forslag“, lovtæksten bruger ikke ordet „beslutninger“. Det, regeringen forelagde i sidste uge i markedsudvalget, var en beslutning. Den var jo i realiteten definitiv, regeringen havde spillet sit sidste kort af hænde. Men der står i lovtæksten, at det er forslag, som skal forelægges, og det vil sige, at de skal forelægges, inden de vedtages.

Nu har statsministeren fremhævet i sin redegørelse for lidt siden, at telegrammet, hvorved regeringen formelt bandt sig, først blev afsendt efter markedsudvalgsmødet fredag. Ja men det er sandelig formaliteter. For markedsministeren lod jo ingen i tvivl om, at den reelle afgørelse var truffet, og der var ingen mulighed for at ændre den. Sådan ligger det, og derfor mener jeg, at regeringen har handlet ukorrekt. Markedsudvalget havde ingen som helst reel mulighed for at ændre på situationen.

Efter de indsigelser, som regeringen er blevet mødt med i markedsudvalget fredag og senere mandag, udtalte så statsministeren sig på en måde, som efter mit partis opfattelse folketinget ikke må lade passere. Statsministeren har udtalt — og er citeret for det i en række blade — følgende, og det sker efter markedsudvalgsmødet mandag: regeringen har opfyldt sin pligt til at orientere markedsudvalget både før og efter Bruxellesforhandlingerne.

Nu er jo stædighed ofte en klædelig egen-skab og kan tit være på sin plads, men i denne sag går statsministerens stædighed ikke. Man skal selvfølgelig ikke bedømme en statsminister efter mere eller mindre tilfældige udtalelser, som falder under improviserede pressekonferencer i lufthavne eller på Christiansborgs gange. Markedsudvalget må bedømme statsministeren og regeringen efter de udtalelser, som falder i udvalget, og hele tinget må bedømme statsministeren og regeringen efter de udtalelser, som falder her i folketingsalen.

Derfor vil jeg også gerne sige, at hvis ikke statsministeren erkender klart, at regeringen har handlet ukorrekt på grundlag af de aftaler og regler, som allerede fandtes længe, længe før landbrugsforhandlingerne sluttede i Bruxelles i sidste uge, så vil det være svært for os at tro, at regeringen har vilje til, at det skal blive anderledes i fremtiden. Statsministeren må ganske enkelt dementere sig selv. Jeg ved godt, man siger, og det er vist rigtigt, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der overvinder en stad. Det er det, statsministeren må i denne sag. Regeringen havde ikke opfyldt sin pligt til at orientere folketinget, det er der ingen mulighed for at komme uden om. Det er det heller ikke, selv om denne debat slutter på en sådan måde, at man må konstatere, at SF æder al sin kritik i sig igen. Uanset hvad forløbet af debatten bliver i dag, bør folketinget gøre det fuldstændig klart over for regeringen og offentligheden, at regeringen har handlet på en måde, som ikke lader sig forsvare.

Niels Helveg Petersen: Danmark har kun i én måned været medlem af fællesmarkedet. Der er kun gået 4 måneder, siden vi i dette land førte en omfattende debat om dette spørgsmål. Det er næsten utroligt, at det nu i dag er nødvendigt at repetere, hvad en stor del af denne diskussion drejede sig om, at diskutere, hvad der adskiller fællesmarkedet fra andre internationale organisationer, som vi har været medlem af og er medlem af.

Det nye i tilslutning til fællesmarkedet er, at Danmark og danske borgere umiddelbart bindes ved beslutninger i EF's Ministerråd. Når der f. eks. vedtages en forordning, skabes der umiddelbart rettigheder og pligter